

Szávai Géza

regényíró (Küsmöd /Székelyföld/, Románia, 1950. december 4.)

Tizenhárom évesen nagyon csodálkoztam, hogy Balzacnak volt mersze (vagy száz összefüggő regényben) „megírni az emberiséget”. Azóta sem akadt regényíró, aki egész életében EGY regényvilág felépítésén dolgozott volna. Pedig – gondoltam – lehet írni egyre-másra a regényeket, de ha azokat egyetlen elme hozza



létre, az olvasó amúgy is mindegyiket EZ elme alá rendeli, együvé társítja őket. (Életművé „olvassuk egybe” Dosztojevszkij regényeit is.)

*

Akkor tehát én csakis több (sok) regényből lazán összeálló, folyamatosan kiterjedő regényegyüttest írok majd a VILÁGRÓL. Ha sikerül – ehhez – eleget élnem.

Aki majd beleolvas, azt olyan közérzettel teheti, mintha körbenézne egy világban / a világban.

Így képzeltem tizenhárom éves koromban.

És aztán eposzszerűen hullámzó hosszmetsetet írtam *Székely Jeruzsálem* címmel, esszéregényt, amely átfogja az életemet és a közösség(em) félezer esztendejét.

E hosszmetsetet keresztmetset követte, a *Múlt évezred Marienbadban* című regény a polgári Nyugat-Európához visszailleszkedő Kelet-Európa posztkommunista korszakáról.

Közben tizenhárom éves koromtól vitatkozom Balzackal, aki emberi szín-

játékot ígért és francia világot ábrázolt.

Persze, hiszen ő francia! És persze francia, német, orosz, spanyol stb. országokból áll össze a világ(unk).

De például az eurázsiai kontinens közepén elterülő TRANSZILVÁNIA országot nem lehetett csupán egyetlen nép nevével megnevezni, hiszen itt évezredek élnek együtt

magyarok, németek, románok.

EURÓPÁT, a kontinenseket, a Földünket sem nép- vagy országnév nevez meg. Lehet tehát nagyobb léptékű, természetszerűen tágas az emberi közérzet. Közérzetileg illeszkedhetünk a soknépű Földhöz, életünk – tehát történeteink! – tágabb kereteihez. A *Székely Jeruzsálem* regény cím kapcsán a „székelyről” és a Székelyföldről így teljes méltósággal mondhatom el, hogy ez egy magyar népcsoport neve és régiója Transzilvániában. És vallhatom, hogy a soknépű Föld (gömb!) felületének bármelyik pontjáról nézve áttekinthető és elmesélhető a világ. Ezért (is) írhattam a regényeim fölül: világregények. (A rádióban is „világzene” szól!)

A *Székely Jeruzsálem* mellé újabb hosszmetsetregényt „építettem”, az *Aletta bárkáját*. A vallásháborúk idején Amszterdamból Japánba vetődött lány, majd kétgyermekes anyja egy különös, kegyetlen történetben pára-ként illan el a Földről. A *Csodálatos országokba hoztalak* című regényem a női létezés újabb végletes történetét

követi – Amerikától Oroszorszáig. Természetes összefüggéseiben, teljes kiterjedésében látott világban történik minden...

Mint rész az egészre, a több száz oldalas *Makámaszútra* alcíme a többi regényemre is utal, jelzi „működésük elveit”: „Kisregények és nagyregények az ideiglenes emberi érintkezések zónájából”. Itt is a nagyvilágon át és – időben – másfél évszázad történelmében indázik a cselekmény.

Ilyen térben, ilyen háttér előtt pedig olykor súlyos nagyregényként tűnhet fel (ekként hat) akár a pár oldalas történet is.

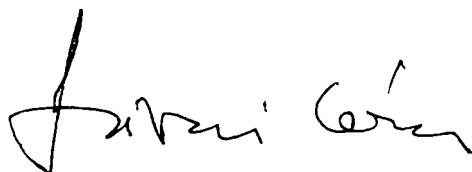
Kisregények és nagyregények tehát – hosszmetsetek és keresztmetsetek között sok kisebb-nagyobb regény. Valós dimenzióiban lüktető emberi világ.

*

Így képzelgek róla tizenhárom éves korom óta. Minden regényem önmagában megálló, külön, „egyedi” mű. És mégis „illeszkednek” ezek a vi-

lágregények: egymást erősítő, szerves regényvilággá. Így képzeltem el; és írtam, írtam a kis- és nagyregényeket. Reméltem, hogy 65 éves koromig elkészülnek, majd összeállnak, felsejlik velük/bennük és működni kezd, amit gyerekként elterveztem. Már elmúltam 65, és nem tudni, hány leszek. Bizonyosan örülhetek, hogy legalább ennyi lettem. Talán a publikálatlan, majdnem kész vagy félkész regényeimet is a „helyükre” illeszthetem, ha valamennyit még élek. De már így is, már most is felsejlik és életre kaphat ez a „világregényvilág”.

Ui. Ezt a világ(regény)„térképet” szeretném minden (még életemben megjelenő) kötetemhez mellékelni. Küldöm most a NAPÚT összeállításába. Életemnek és a küldött fotónak (IS) mellékleteként. Köszönettel, üdvözlettel



Petz Pál

trombitaművész (Budapest, 1950. december 31.)



Visszatekintve az igen változatos és sikerekben gazdag szakmai pályámra, igen szerencsésnek mondhatom magamat, mert zenével foglalkozni, azt mesterien tolmácsolni nagy adomány az élettől. A zenei nyelv határokon és századokon átívelő művészet, melyet bármely korszak, korosztály és bármely nemzet egyformán ért és szeret. A foglalkozásom nemcsak csodálatos munka, hanem küldetés, amely biztosítja, hogy minden korosztály örömet találjon előadásainkban. Különösen igaz ez a mai, rohanó világunkban, ahol a zene gyógyírt és megnyugvást ad az embereknek.



Zenei tanulmányaimat a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd a Liszt Ferenc Zeneakadémián végeztem trombita szakon, 1974-ben szereztem diplomát. 1973–79-ig a Magyar Állami Operaház zenekarának tagja voltam, 1979–2001-ig pedig a Nemzeti Filharmonikus Zenekar (Állami Hangverseny Zenekar) első trombitása, jelenleg a Monarchia Szimfonikus Zenekar alapító tagjaként és első trombitásaként tevé-

kenykedem. Nemzetközi versenyeken az alábbi helyezéseket értem el: Toulon, 1976: különdíj; Vercelli, 1977: I. díj; Prága, 1978: II. díj. 1986-ban Liszt-díjjal tüntettek ki.

A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola trombitatanára és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem kamarazene-professzora voltam.

1975-ben alakult a Budapesti Rézfúvós Kvintett, melynek ma is tagja vagyok. A magyar rézfúvós kamarazene úttörőiként először ifjúsági hangversenyeken léptünk fel, majd sikeres próbafelvételt készítették velünk a Magyar Rádióban, melyet élő hangversenyek követtek. Nemzetközi karrierünk 1979-ben kezdődött, amikor megnyertük az első nemzetközi rézfúvós kamarazene-versenyt Párizsban, melyet Maurice Andréről neveztek el. Hazai koncertjeink mellett rendszeresen fellépünk Európa számos hangversenytermében (Olaszország, Spanyolország, Finnország, Svédország, Dánia, Anglia, Belgium, Hollandia, Ausztria, Németország, Franciaország), jártunk Japánban és négyszer az Egyesült Államokban. Díszvendégként részt vettünk a Baltimore-i Rézfúvósfesztiválon, ahol elnyertük a város díszpolgári címét. Felvételt készítettünk a londoni BBC rádióban, a francia rádióban, az összes német rádióban: Radio Bremen, Norddeutsche Rundfunk (Hannover), Deutschlandfunk (Köln), WDR-Westdeutsche Rundfunk (Köln), Südwestfunk (Koblenz), Süddeutsche Rundfunk (Stuttgart, Karlsruhe), Saarlandische Rundfunk (Saarbrücken), Bayerische Rundfunk (München), illetve egyenes adásokban játszottunk, valamint három alkalommal szerepeltünk a ZDF német tévécsatorna műsoraiban. Itthon a magyar művek magas szintű tolmácsolásáért a szerzői jogvédő nivódíját, a Magyar Rádió nivódíját nyertük el, 1986-ban pedig Liszt-díjat.

Az alábbi magyar szerzők írtak a kvintett számára műveket: Láng István, Balassa Sándor, Lendvai Kamilló, Dubrovay László, Sugár Miklós, Huszár Lajos, Hidas Frigyes, Berki Géza, Farkas Antal, Kalmár László, Sári László, Bogár István, Hollós Máté. Hidas Frigyes nekünk írt, *Quintetto Concertante* című művét Budapest és több európai nagyváros hangversenytermeiben is gyakran játszottuk és játszunk a mai napig az Állami Hangversenyzenekarral és a Monarchia Szimfonikus Zenekarral.

Petryné



„Harmonizációs programok”

Helyszín: TIT Stúdió Egyesület Székháza,
1113 Budapest, Zsombolyai u. 6.

E-mail: info@tit.hu; **Tel.:** 344-5000; **Honlap:** www.tit.hu

**A TIT Stúdió Egyesület (TIT SE) tisztelettel ajánlja honlapját és helyszínét:
jöjjön el programjainkra, hívja érdeklődő ismerőseit!**

Rátkai Márton Klub, Dunatáj Mozi, Fedezze fel a világot!, Aranykor Jóga.

**Ismerje meg és ajánlja: Ásványbarát Szakcsoport, Gombász Szakkör,
Csapody Vera Növényszerű Kör.**

Várjuk javaslatait!

**Dr. Koncz Gábor igazgató. Az épület lehetőségeinek megtekintése,
rendezvényi megállapodások: Bácsfai Linda rendezvényi menedzser.**

E-mail: titstudio06@gmail.com

Állandó tárlatok:

„A legnagyobb boldogságom, ha másnak tudást és örömet nyújthatok...”

Öveges József (1895-1979) emlékkiállítás

„Ásványok és ősmaradványok...”

A TIT SE Ásványbarát Szakcsoportjának kiállítása
